

Luomaton Valkeus

8.4.2023

Nº 7

4/2023

Konstantinopolin ekumeenisen
patriarkaatin alaisen Suomen
autonomisen arkkipiispakunnan
Helsingin ortodoksinen seurakunta

Myllypuron Pyhittäjä
Aleksanteri Syväriläisen
kappelin tiedotuslehtinen

Kappelin käyntiosoite:
Jauhokuja 3 B 2
Helsingin Myllypuro

Kristus nousi kuolleista!

Kirkas riemujuhla on vihdoin koittanut. On aika iloita Jumalan huolenpidon runsaudesta ja Hänen armonsa taloudenhoidosta meitä kohtaan muistaen, että siinä missä ponnistelumme ilmaisevat halumme toteuttaa Jumalan tahdon, pelastus tulee yksinomaan Häneltä. Kuinka vähäisiä vaivamme ovatkaan verrattuna siihen, mitä Jumala itse teki meidän edestämme! Kuinka runsailla lahjoilla Hän meitä rakastaa!

Tähän aikaan sopiikin hyvin vuorossa oleva katkelma pyhän Filaret Tšernigovilaisen puheesta, jossa hän muistuttaa siitä, että kilvoitus on välttämätöntä, jotta Jumalan valtakunta asettuisi meihin. Toivokaamme, että mennyt paasto olisi auttanut meitä saamaan sielumme parempaan järjestykseen, jotta tänä juhlan aikana saisimme kokea edes aavistuksen Jumalan valtakunnan ilosta. Tähän iloon johdattaa myös pyhän isämme Epifanios Kyproslaisen saarna, joka on ollut tapana lukea pääsiäisyön puoliyöpalveluksessa, jolloin odotus on vielä käynnissä, mutta toisaalta tiedämme valoa säteilevän ylösnousemuksen aamun pian sarastavan. Saarna itsekin kuvastaa samaa kahtiajakoisuutta: *He kävivät kulmakiven Kristuksen kimppeun, mutta murtuivatkin itse. He kävivät vahvaa kalliota vastaan, mutta murenivatkin itse.*

Elämä ei kuitenkaan pysähdy pääsiäisyöhön. Kirkkaan viikon jumalanpalveluksissa päivittäin todistamme Kristuksen ylösnousemisesta, ja vihdoin seuraavana sunnuntaina kohtaamme hänet apostoli Tuomaan kanssa suljettujen ovien takana. Tämä Herran juhla jää monilta väliin. Siinä kuitenkin Kristuksen ylösnousemuksen käsitäminen tapahtuu *kirjaimellisesti*: Tuomaan Herran kylkeä koskeneen käden kautta.

Tuomaan sunnuntain jälkeen vietämme kappelimme nimikkopyhän, pyhittäjä Aleksanteri Syväriläisen reliikkien löytymisen juhlaa, jonka historiasta lehtisessämme myös kerrotaan. Reliikit saivat levätä hopea-arkussa yli kolmesataa vuotta, kunnes ne Venäjän vallankumouksen myötä siirrettiin Pietariin tarkoituksena käyttää niitä ateistisen propagandan aseena. Ne löydettiin uudelleen vuonna 1997, ja palautettiin seuraavana vuonna Syvärin luostariin, josta myös kappelissamme oleva reliikin palanen on saatu. Kappelimme nimikkopyhä on siten konkreettisesti läsnä niin omana juhlanan kuin kaikkina muinakin päivinä.

Toimitus toivottaa Luomattoman Valkeuden lukijoille riemullista ylösnousemuksen juhlaa ja valoisa juhlaa!

Kolmas puhe Herran rukouksesta (jatkoa edellisestä numerosta)

Pyhä isämme Filaret († 1866), Tšernigovin arkkipiispa

Armon valtakunta lähestyy, kun meitä, joita sitä ennen pimensivät himot, valaisee taivaallinen valo, evankeliumin opin tunteminen ja tahto kaikessa laajuudessa rientää elämään Kristuksen lain mukaan. Tämä Jumalan valtakunta tulee huomaamattomalla tavalla, saa perustansa sielussa, kehittyy hengellisesti, näkymättömästi.

Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä Luuk. 17:20–21, sanoi Herra. Se ei yhtäkkiä eikä heti asetu ihmiseen. Synti, joka hallitsee turmeltuudessa luonnossamme, ei pitkään aikaa anna sijaa armovoimalle. Sen vuoksi tarvitaan ponnistuksia.

Kilvoitukset ovat välttämättömiä, jotta Jumalan valtakunta asettuisi meihin Luuk. 16:16. Kapea on se tie ja ahdas se portti, joita tulee kulkea Jumalan valtakuntaan Matt. 7:14. Silloinkaan, kun emme anna pahoille taipumuksillemme valtaa, silloinkaan, kun emme tahallamme hemmottele luontomme heikkouksia, ei ole helppoa saattaa sieluun Jumalan säätämää järjestystä, Jumalan asetusten valtakuntaa.

Mitä sitten on ajateltava siitä kurjasta sielusta, jolla sydämen ovet ovat avoinna kaikille saastaisuuksille? Itse apostoli Paavali ei toivonut, että ennen hautaa synnillinen luonto lakkaisi häiritsemästä häntä Room. 7:24. Sen tähden on haudata asti etsittävä ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja Jumalan vanhurs-

kautta Matt. 6:33. Hautaan asti on toistettava rukousta: Tulloon taivaallisen Isän valtakunta. Joka päivä ja aina haudaan asti on rukoiltava Kirkon rukousta: *Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdistu meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.*

Koska synty ei haudaan asti lakkaa tuottamasta murheita armovoimalla varustetulle sielulle, on sen luonnollista rukoilla, että tulisi se valtakunta, joka avautuu haudan tuolla puolen. Sitäkin enemmän se haluaa sitä, kun ei näe maan päällä mitään itselleen mieluisaa, vaan päinvastoin: kohtaa hätää ja murheita, vainoa ja vihaa sekä omaisten että vieraitten taholta. *Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta, näin puhuu apostoli Fil. 1:23. Minun sydämeni näantyy kaipauksesta, kun se ikävöi Herran temppelin esipihoille. Ps. 84:3, huutaa Daavid.*

Jumalan ihmiset, vaikka eivät maan päällä eläessään täysin tiedäkään, millainen on pyhien autuus haudan takana, tuntevat sen siinä määrin, että pyrkivät siihen kaikella sielullaan. *Rakkaat ystävät, kirjoittaa pyhä Johannes, jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Sen me tiedämme, että kun se käy ilmi, meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Jumalan palvelijat eivät näe maan päältä*

täyttä taivaallista kunniaa, mutta he tietävät, että siellä kaikki kyyneleet kuivataan, kaikki kärsimykset loppuvat, kaikkinaisen murheen pimeyden sijaan tulee ilon ja riemun valkeus, kilvoitusten sijaan tulee voiton riemu, nöyryyden sijaan kunnia, uskon sijaan näkeminen, toivon sijaan omistaminen.

Minun kurja sieluni! Sinun pitää huokailla taivaan valtakunnan tähden, pyhien kunnian valtakunnan tähden – vähintäänkin siksi, ettei sydämesi kiintyisi turhiin maan hyvyksiin, ettei se mu-rehtisi silloin, kun siltä vasten tahtoaan otetaan pois ajalliset nautinnot. Sinun

pitää huokailla taivaan valtakunnan tähden ja yhdessä viisaan ryövärin kanssa huutaa: *Herra, muista minua valtakunnassasi!*

Niin, veljet, sanoihin: *tulkoon taivaallisen Isän valtakunta*, meidän tulee yhdistää halut ja anomukset, jotta armon valo valaisisi uskottomien ja eksyneitten mielet, jotta uskovaisten sieluissa ilmeneisi armon elämä, jotta me tulisimme otollisiksi osallisuuteen iankaikkisen kunnian perinnöstä!

Aamen.

Jatkuu seuraavassa numerossa pyhän Filaretin neljännestä puheesta

Ote opetuspuheesta suurena lauantaina

Pyhä isämme Epifanos († 403), Kyproksen arkkipiispa

Mitä tämä on? Tänäään vallitsee maan päällä suuri hiljaisuus, suuri hiljaisuus ja rauha. Suuri hiljaisuus, sillä Kunin-gas nukkuu. Maa pelästyi mutta rauhoittui, sillä kun Jumala nukkui lihassa, Hän nosti ylös aikojen alusta asti kuolleet. Jumala kuoli lihassa, ja tuonela kauhistui. Jumala nukahti hetkeksi, ja nosti ylös tuonelassa olleet.

Te lain rikkojat, missä on nyt äskeinen meteli, äänet ja pauhu Kristusta vastaan? Missä ovat kansanjoukot, vastalauseet, sotajoukot, aseet ja keihäät? Missä kuninkaas, papit ja tuomittavat tuomarit? Missä soihdut, miekat ja kuriton huuto? Missä ihmiset pauhuineen ja rietas vartiosto?

Tosiaan, aivan tosiaan turhia ajattelivat kansat. He kävivät kulmakiven Kristuksen kimppuun, mutta murtuivatkin itse. He kävivät vahvaa kalli-

ota vastaan, mutta murenivatkin itse, ja heidän aaltonsa hajosivat vaahdoksi. He iskivät voittamattomaan rautakiveen, mutta hajosivatkin itse. He nostivat puulle elämän kallion, ja alas tullessaan se surmasi heidät. He sitoivat suuren Simsonin, Auringon, Jumalan, mutta katkaisemalla iankaikkiset siteet Hän tuhosikin vierasrotuiset lain rikkojat. Jumala, Aurinko, Kristus laskeutui maan alle, ja saattoi juutalaiset illan voittavaan pimeyteen.

Tänäään on pelastus tullut maan päälle ja iankaikkisuudesta asti maan alla oleville. Tänäään on pelastus tullut maailmalle, niin näkyväiselle kuin näkymättömällekin. Kaksinkertainen on tänään Herran läsnäolo, kaksinkertainen Hänen taloudenhoitonsa, kaksinkertainen Hänen ihmisrakkautensa, kaksinkertainen Hänen sekä laskeutu-

misensa että alentumisensa, kaksinkertainen Hänen huolenpitonsa ihmisistä.

Jumala menee taivaasta maan päälle, ja maan päältä maan alle. Tuonelan portit avautuvat. Iloitkaa, te, jotka nukutte maailman alusta asti. Ottakaa vastaan suuri Valkeus, te, jotka istutte

pimeydessä ja kuoleman varjossa. Hererra on palvelijoittensa luona, Jumala kuolleitten kanssa, Elämä kuolevaisten kanssa, syytön syyllisten kanssa, illaton Valkeus pimeydessä olevien kanssa, Vapauttaja vankien kanssa. Hän, joka on taivaita korkeammalla, on alimpain olevien kanssa. Kristus on maan päällä; me olemme saaneet uskon. Kristus on kuolleitten

joukossa, menkäämme alas katsomaan siellä olevia salaisuuksia. Oppikaamme tuntemaan salaistakin salaisemmat maan alaiset salaisuudet. Kuulkaamme, kuinka sanoma tuli tuonelassa oleville.

Kuinka niin? Pelastaako ilmestynyt Jumala kaikki tuonelassa olevat? Ei, vaan sieltäkin ne, jotka uskovat. Eilispäivä toi esiin taloudenhoidon, tämä päivä vallan. Eilispäivä heikkouden, tämä päivä voiman. Eilispäivä ihmisyyden, tämä päivä jumaluuden. Eilen Häntä iskettiin, tänään Hän jumaluuden

salamalla iskee tuonelan asuntoon. Eilen Hänet kahlittiin, tänään Hän kahlitsee kirpoamattomin sitein hirmuvaltiaan. Eilen Hänet tuomittiin, tänään Hän lahjoittaa tuomituille vapauden. Eilen Pilatuksen palvelijat pilkkasivat Häntä, tänään tuonelan ovenvarijat kauhistuvat Hänet nähdessään.

Mutta kuulepa Kristuksen kärsimyksen korkeampi syy. Kuule, ja veisaa kiitosta. Kuule, ja ylistä. Kuule, ja julista Jumalan suuria ihmeellisiä tekoja: kuinka laki peräytyy, kuinka armo puhkeaa kukkaan, kuinka vertauskuvat haipuvat, kuinka varjot väistyvät, kuinka Aurinko täyttää koko maailman, kuinka Vanha on tullut vanhaksi, kuinka Uusi on tul-

lut varmaksi, kuinka entinen on ohitse, ja kuinka uusi nyt kukoistaa.

Kaksi kansaa saapui Siioniin Kristuksen kärsimyksen aikaan, niin juutalaiset kuin pakanatkin, kaksi hallitsijaa, Pilatus ja Herodes, kaksi ylimmäistä pappia, Hannas ja Kaifas, niin että voitiin viettää kahta pääsiäistä, päättyvää ja Kristuksessa alkavaa. Kaksi uhria kannettiin samana iltana, sillä olihan kysymys niin elävien kuin kuolleittenkin pelastuksesta. Juutalaiset sitoivat karitsan teuraaksi ja pakanat lihassa olevan Jumalan. Toiset

kiinnittivät katseensa varjoon, toiset riensivät auringon, Jumalan, tykö. Kristuksen sidottuaan toiset lähetettiin pois, mutta pakanat ottivat auliisti Hänet vastaan. Toiset kantoivat uhriksi surmatun eläimen, toiset jumalallisen ruumiin. Juutalaiset muistelivat Egyptistä lähtöä, mutta pakanat julistivat vapautumista egyptyksestä.

Missä tämä tapahtui? Siionissa, suuren Kuninkaan kaupungissa. Siellä Hän valmisti pelastuksen maan keskellä, Jumalan Poika Jeesus, joka tuli tunnetuksi kahden eläimen välissä. Isän ja Hengen, kahden elävän välissä; Hän joka on elämä elämästä ja joka tiedetään eläväksi, syntyi enkelten ja ihmisten välissä seimessä, kulmakivi makasi kahden kansan välissä, lain ja profeettain välissä Hänestä on saarnattu, ja Mooseksen ja Eliaan välissä Hänet nähtiin vuorella; kahden ryövärin välissä ymmärtäväinen ryöväri tunsu Hänet Jumalaksi; tämän elämän ja tulevan välissä Hän istuu iankaikkisena tuomarina; tänään elävien ja kuolleitten välissä Hän toteutti kaksinkertaisen elämän ja pelastuksen. Puhun kaksinkertaisesta elämästä, kaksinkertaisesta syntymästä ja uudestisyntymästä – kuule siis Kristuksen kaksinkertaisesta syntymästä, ja ylistä ihmeitä.

Enkeli toi Marialle ilosanoman Kristuksen äidiksi tulemisesta, ja enkeli toi Maria Magdalenalle ilosanoman peljättävästä uudestisyntymisestä haudasta. Yöllä syntyi Kristus Betlehemissä, ja yöllä Hän syntyi Siionissa uudelleen. Syntyessään Hän otti vastaan kapalat, ja nytkin Hänet kääritään kapaloihin. Syntyessään Hän otti vastaan smyr-

nan, ja haudattavanakin Hän sai smyrnaa ja aloeta. Silloin sanottiin naimatonta Joosefia Marian mieheksi, täällä taas Joosef Arimatialainen osoittautui meidän elämämme hautaajaksi. Betlehemissä oli seimi sijana, mutta hautaakin tarjosi seimen lailla sijan. Aivan ensimmäisinä saivat paimenet kuulla ilosanoman Kristuksen syntymästä, ja aivan ensimmäisinä saivat paimenet, Kristuksen opetuslapset, kuulla ilosanoman, että Kristus on uudelleensyntynyt kuolleista. Siellä enkeli huusi Neitseelle: Iloitse! Täällä suuren neuvon enkeli Kristus huusi naisille: Iloitkaa! Ensiksi synnyttyään Kristus neljänkymmenen päivän perästä kävi maanpäälliseen Jerusalemiin, temppeliin, ja esikoisena uhrasi kyyhkysparin Jumalalle, mutta noustuaan kuolleista Kristus meni neljänkymmenen päivän perästä ylhäiseen Jerusalemiin, josta ei ollut ollut poissakaan, Hän astui kuolleitten turmeluksettomana esikoisena kaikkeinpyhimpään ja uhrasi Jumalalle ja Isälle kaksi viatonta kyyhkystä, meidän sielumme ja lihamme. Ja Simonin tavoin päivienvanha, Jumala ja Isä, otti ne vastaan, kuvaamattomasti omaan helmaansa ikään kuin käsivarсилleen.

Ja jos luulet tätä taruksi etkä usko, niin sinua syyttävät Valtias Kristuksen uudestisyntymishaudan rikkomat sinetit. Aivan niin kuin Kristus syntyi Neitseestä säilyttäen sinetöitynä neitseellisen luonnon lukot, jotka itse luonto äideille avaa, aivan samoin tapahtui Kristuksen uusi syntyminen haudasta ilman, että sen sinettejä olisi avattu. Mutta kuulkaamme pyhistä

kirjoituksista, kuinka, koska ja kenen toimesta Kristus, Elämä, pantiin haudataan.

Me luumme: *Illan tultua saapui rikas mies, nimeltä Joosef. Hän rohkaisi mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.* Ihminen meni ihmisen luo ja pyysi saada Jumalan; ihmisten Jumalaa hän pyysi. Savi meni saven luo saadakseen kaikkien muovaajan, ruoho ruohon luo saadakseen taivaallisen tullen, vaivainen pisara saadakseen vaivaiselta pisaralta vetten syvyyden. Kuka on sellaista nähnyt? Kuka milloinkaan kuulut? Ihminen lahjoittaa ihmiselle ihmisten luojan, laitton lupaa lahjoittaa laittomienkin laisäättäjän, tuomitsematon tuomari luovuttaa tuomarien tuomarien Tuomarin tuomitun tavoin haudattavaksi.

Me luumme: *Illan tultua saapui rikas mies, nimeltä Joosef.* Totisesti rikas oli hän, sillä saihan hän Herran yhdistyneen persoonan. Totisesti rikas oli hän, sillä saihan hän Pilatukselta Kristuksen kaksinkertaisen olemuksen. Hän oli rikas, sillä hän sai ottaa vastaan hinnattoman helmen. Totisesti oli hän rikas, sillä hän kantoi jumaluuden aarteen täyttämää kukkaroa. Kuinka ei olisi rikas se, joka on saanut maailman elämän ja pelastuksen? Kuinka ei olisi rikas Joosef, joka sai lahjaksi Hänet, joka ravitsee kaiken ja hallitsee kaikkea? *Illan tultua, sillä vanhurskauden Aurinko oli jo laskenut tuonelaan.*

Niin saapui rikas mies, nimeltä Joosef, arimatialainen, joka oli opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta. Tuli myös Nikodeemus, joka oli yöllä tullut Jeesuksen tykö. Salaisuuksien salaisuus!

Kaksi kätkeyttä opetuslasta saapuu kätkeäkseen Jeesuksen haudataan, ja omalla kätkemisellään he opettavat lihaan kätkeytyn Jumalan kätkeytystä salaisuudesta tuonelassa. He osoittivat toinen toistansa suurempaa rakkautta Kristusta kohtaan, avarasydäminen Nikodeemus smyrnan ja aloen muodossa, ylistettävä Joosef rohkeudellaan ja uskalluksellaan Pilatuksen edessä. Hän jätti kaiken pelon ja uskalsi astua Pilatuksen eteen pyytääkseen Jeesuksen ruumista. Ja sisään mentyyään hän toimi ylen viisaasti saavuttaakseen päämääränsä. Pilatuksen edessä hän ei käyttänyt sievistelevää ja ylevää kieltä, ettei suututtaisi häntä ja jäisi ilman pyytämäänsä. Hän ei sanonut hänelle: Anna minulle sen Jeesuksen ruumis, joka vähän aikaa sitten pimensi aurinگون, halkaisi kalliot, järkytti maan, aukaisi haudat ja repäisi rikki temppelein esiripun. Mitään sellaista hän ei sanonut Pilatukselle.

Vaan mitä? Hän anoi jotakin surkeaa ja vähäpätöistä. *Oi tuomari, tulin esittämään sinulle ylen pienen pyynnön.* Ja edelleen: *Anna minulle kuollut haudattavaksi, tuon tuomitsemasi Jeesus Nasaretilaisen ruumis, köyhän Jeesuksen, kodittoman Jeesuksen, puulle ripustetun Jeesuksen, alastoman ja halvan, rakentajan pojan Jeesuksen, vangitun Jeesuksen, asunnottoman, muukalaisen ja muukalaisuudessaan tuntemattoman, ylenkatso-
tun ja kaiken lisäksi puulle ripustetun Jeesuksen ruumis. Anna minulle tämä muukalainen. Mitä hyötyä sinulle olisi tämän muukalaisen ruumiista? Anna minulle tämä muukalainen, sillä Hän tuli tänne kaukaisesta maasta muukalaista*

pelastamaan. Hän laskeutui pimeyteen tuodakseen muukalaisen ylös. Anna minulle tämä muukalainen, sillä vain Hän on muukalainen. Anna minulle tämä muukalainen, jonka maata me muukalaiset emme tunne. Anna minulle tämä muukalainen, jonka isää me muukalaiset emme tunne. Anna minulle tämä muukalainen, jonka syntymäpaikasta ja -tavasta me muukalaiset olemme tietämättömiä. Anna minulle tämä muukalainen, joka muukalaisuudesta eli muukalaiselämästä. Anna minulle tämä nasarealainen muukalainen, jonka syntymätavasta me emme tiedä. Anna minulle tämä vapaaehtoinen muukalainen, jolla ei täällä ole paikkaa, mihin päänsä kallistaa. Anna minulle tämä muukalainen, joka kodittomana muukalaisena eli muukalaisuudessa synnyttyään seimessä. Anna minulle tämä muukalainen, joka muukalaisena joutui seimestä pakenemaan Herodesta. Anna minulle tämä muukalainen, joka jo kapuloissaan joutui muukalaiseksi Egyptiin, vailla kaupunkia, kylää, kotia, asuntoa, sukulaisia. Vieraalla maalla tämä muukalainen on. Anna minulle, oi ruhtinas, puulla riippuva alaston, niin minä peitän Hänet, joka on peittänyt luontoni alastomuuden. Anna minulle tämä, joka on kuollut ja Jumala, niin minä peitän Hänet, joka on peittänyt minun rikokseni. Anna minulle, oi ruhtinas, kuollut, joka hautasi Jordaniin minun syntyni. Minä pyydän sinua kuolleen puolesta, jolle kaikki tekivät vääryyttä: oma ystävä Hänet myi, oma opetuslapsi Hänet kavalsi, omat veljet Häntä vainosivat, ja oma orja Häntä löi. Minä rukoulen kuolleen puolesta, jonka tuomitsivat ne, jotka Hän vapautti orjuudesta: niiltä, joita Hän oli juottanut, Hän sai etikkaa juodaksensa, ne, jotka Hän oli parantanut, haavoittivat

Häntä. Omat opetuslapset Hänet jättivät ja Hän joutui eroon omasta äidistänsä. Oi ruhtinas, minä pyydän kuolleen puolesta, joka kodittomana riippuu puulla. Ei ole Hänellä maan päällä isää, ei ystävää, ei opetuslasta, ei sukulaista eikä hautaajaa, vaan yksin Hän on maailmassa ainoan ainosyntyinen Jumala, eikä kukaan muu.

Kun Joosef oli näin puhunut Pilatukselle, Pilatus käski antaa hänelle Jeesuksen pyhän ruumiin. Niin hän meni Golgatan paikalle, otti lihassa olevan Jumalan alas puulta ja laski maahan. Lihassa alastoman Jumalan, eikä pelkän ihmisen. Niin makasi maassa Hän, joka on nostanut kaikki korkeuteen. Kaikkien elämä ja henki on hetken hengettömänä. Monisilmäisten luoja on silmättömänä. Kaikkien ylösnousemus lojuu maassa. Kuolleet herättävä Jumala kuolee lihassa. Jumalan sanan jylinä on hetken vaiti. Hän, joka pitää maan kädessään, on käsien nostettavana.

Tiedätköhän, oi Joosef, ketä pyysit ja kenet sait? Tiedätkö, ketä kannoit, kun otit Jeesuksen alas ristiltä? Tiedätköhän, ketä oikein pitelet tultuasi nyt rikkaaksi? Kuinka oikein voit toimittaa tämän Jeesuksen jumalallisen ruumiin peljättävän hautaamisen? Kiitettävä on halusi, mutta sitäkin kiitettävämpi sielusi laatu. Etkö yhtään pelkää, kun kannat käsissäsi Häntä, jota kerubit pelkäävät? Kuinka oikein rohkenet riisua jumalallisen lihan vaatteen? Las-kitko hartaasti katseesi? Etkö pelkää paljastaessasi ja katsoessasi luonnon ylittävän Jumalan lihan luontoa? Sano, oi Joosef, hautaatko aamunkoiton suuntaan kuolleen, joka on koittojen koitto? Omin sorminesiko sinä suljet

kuolleen Jeesuksen silmät, Hänen, joka puhtaalla sormellaan aukaisi sokean silmät? Suljetko Hänen suunsakin, joka aukaisi mykän suun? Taivutatko yhteen Hänen kätensä, joka suoristi kuituttuneen käden? Sidotko kuolleitten tapaan Hänen jalkansakin, joka sai liikkumattomat jalat astumaan? Nostatko paareille Hänet, joka käski halvaantunutta: *Ota vuoteesi ja käy?* Vuodatatko mirhaakin taivaalliselle mirhalle, joka tyhjensi itsensä ja pyhitti maailman? Uskallatko pyyhkiä Jeesuksen yhä vertavuotavan kyljen, vaikka Hän Jumalana paransi verenvuototautisen? Pesetkö vedellä Jumalan ruumiin, vaikka Hän on pessyt kaikki puhtaaksi ja antanut puhdistuksen? Minkä kynttilän sinä sytytät totiselle Valkeudelle, joka valistaa jokaisen ihmisen? Mitä hautaveisuja laulat Hänelle, jotka taivaan koko sotajoukko vaikenematta veisuin ylistää? Itketkö kuolleena Häntä, joka itki ja nosti neljäpäiväisen kuolleen, Lasaruksen, ylös? Valitkatko Häntä, joka antaa kaikille ilon ja teki lopun Eevan murheesta?

Oi Joosef, kuitenkin ylistän autuaiksi sinun käsiäsi, jotka saivat palvella ja koskettaa Jeesuksen jumalallisen ruumiin vielä vertavuotavia käsiä ja jalakoja. Ylistän autuaiksi sinun käsiäsi, jotka saivat koskettaa Jumalan vertavuotavaa kylkeä ennen Tuomasta, tuota uskovaa epäuskoista ja kiitettävän uteliasta. Ylistän autuaaksi sinun suutasi, joka sai täyttymättä täyttyä yhdistyessään Jeesuksen suuhun ja niin täyttyessään Pyhällä Hengellä. Ylistän autuaiksi sinun silmiäsi, jotka saivat kohdata Jeesuksen silmät ja niin

tulivat osallisiksi totisesta valkeudesta. Ylistän autuaiksi kasvojasi, jotka saivat kohdata Jumalan kasvot. Ylistän autuaiksi hartioitasi, jotka saivat kantaa kaiken kantajaa. Ylistän autuaaksi päätäsi, joka sai lähestyä Jeesusta, kaikkien päätä. Ylistän autuaiksi käsiäsi, joilla kannoit kaiken kantajaa. Ylistän autuaiksi Joosefia ja Nikodeemusta, sillä he astuivat kerubien edelle yhdessä nostaessaan ja kantaessaan Jumalaa. He astuivat Jumalan kuusi-siipisten palvelijoiden edelle, kun peittivät siipien sijasta käärinliinoin Herran ja osoittivat Hänelle kunnioitusta. Joosef ja Nikodeemus kantoivat harteillaan Häntä, jota kerubit vavisten pelkäävät, ja ruumiittomien kaikki joukot hämmästyivät. Sillä kun Joosef ja Nikodeemus saapuivat, koko enkelten jumalallinen joukko riensi paikalle. Sinne saapuivat kerubit, sinne tulivat serafit, sinne kokoontuivat valtaistuimet, siellä kuusi-siipiset ja monisilmäiset pelkäsivät nähdessään Jeesuksen lihassa silmättömänä. Voimat peittivät, hallitukset veisasivat, kaikki joukot pelkäsivät, ylhäisten joukkojen koko sotavoima hämmästyti, keskenänsä he kummastelivat ja sanoivat: *Mitä on tämä peljättävä sana, tämä pelko ja kauhu? Mikä on tämä suuri, ihmeellinen ja käsittämätön näky? Hän, joka alastomana Jumalana on korkeuksissa meille ruumiittomille mahdoton nähdä, on alhaalla alastomana ihmisten nähtävänä!*

Joosef ja Nikodeemus hautaavat pelvotta Hänet, jonka edessä kerubit hartaina seisovat. Koska Hän tuli alas jättämättä korkeutta? Kuinka Hän, joka on sisällä, tuli ulos? Kuinka Hän, joka

kaiken täyttää, tuli maan päälle? Kuinka Hän, joka on kaikilta kätkeyty, on riisuttuna? Hän, joka ylhäällä on Isän kanssa täydellisenä Jumalana, on alhaalla äitinsä kanssa täydellisenä ihmisenä. Kuinka Hän, joka ei ole milloinkaan näyttäytynyt meille, näyttäytyy ihmisille ihmisenä ja ihmisiä rakastavana Jumalana? Kuinka näkymätön on tullut näkyväksi? Kuinka aineeton on tullut lihaksi? Kuinka kärsimyksestä vapaa on kärsinyt? Kuinka tuomari on seissyt tuomittavana? Kuinka elämä on maistanut kuolemaa? Kuinka rajoittamaton rajoittuu hautaan? Kuinka Hän asettuu hautaan Isän helmaa jättämättä? Kuinka luolan portista käy Hän, joka on aukaissut paratiisin portit, jättänyt aukaisematta Neitseeseen portit ja murskannut tuonelan portit? Tuomaan edessä Hän ei aukaissut ovia, mutta ihmisille Hän aukaisi valtakunnan portit, vaikka säilyttikin haudan portin sinetit ehjinä. Kuinka kuolleitten joukkoon luetaan Hänet, joka on vapaa kuolleitten joukossa? Kuinka illaton Valkeus menee pimeydessä ja kuoleman varjossa olevien tykö? Mihin Hän menee, mihin käy Hän, jota kuolema ei kykene pidättämään? Mikä siihen on syynä? Mikä on selitys? Mikä on aiheena Hänen tuonelaan laskeutumiselleen? Meneeköhän Hän tuomaan ylös orjatoverimme, tuomitun Aadamin? Totisesti Hän on menossa etsimään ensiksi luotua ikään kuin eksynyttä lammasta. Hän haluaa käydä pimeydessä ja kuoleman varjossa olevien luona, Jumala ja Eevan poika menee vapauttamaan vangitun Aadamin ja hänen kanssaan vankina olevan Eevan.

Menkäämme mukana alas, karkeloikaamme, rientäkäämme, hypelkäämme, kiiruhtakaamme, veisatkaamme, pitäkäämme kiirettä, kun näemme Jumalan sovinnossa ihmisten kanssa ja kuinka hyvä Herra vapauttaa tuomitut. Hän, joka on luonnoltaan ihmisiä rakastava, menee miehuullisena suuressa vallassaan päästämään ulos aikojen alusta asti vangitut vapautetuina lukemaan ylhäisiin joukkoihin ne, jotka asuvat haudoissa, jotka katkera ja kyltymätön kuolema hirmuvaltiana on nielaissut hirmuvaltaansa, riistänyt Jumalasta eroon ja koonnut kasaan.

Siellä on vangittuna Aadam, ensiksi luotu ja ensiksi syntynyt, alimpana kaikista alhaisista tuomituista. Siellä on ensiksi kuollut Aabel, ensimmäinen vanhurskas paimen, Kristus-paimenen epäoikeudenmukaisen murhan ennuskuva. Siellä on Nooa, Kristuksen ennuskuva, joka rakensi suuren arkin, Jumalan Kirkon – sen, joka pelastaa kyyhkynen, Pyhän Hengen kautta jumalattomuuden vedenpaisumuksesta kaikki eläimelliset pakanat ja karkottaa synkeän korpin. Siellä on Kristuksen esi-isä Aabraham, uhraaja, joka uhraasi miekattomalla miekalla kuolematoman kuolevaisen Jumalalle otollisena uhrina. Siellä alhaalla on vankina Iisak, jonka Aabraham kerran ylhäällä teki sidotun Kristuksen ennuskuvaksi. Siellä alhaalla on tuonelassa tuskissaan Jaakob, joka ennen oli ylhäällä tuskissaan Joosefin tähden. Siellä on vangittuna Joosef, joka Kristuksen ennuskuvana tuli Egyptissä vangituksi ja valtiaaksi. Siellä alhaalla pimeydessä

on Mooses, joka kerran ylhäällä oli pimeässä kaisla-arkussa. Siellä tuonelan kuopassa on Daniel, joka kerran ylhäällä oli leijonien kuopassa. Siellä tuonelan kuopassa ja kuoleman turmeluksessa on Jeremias ikään kuin savi-kuopassa. Siellä, tuonelan maailman nielevässä meripedossa makaa Joon, Kristuksen, iankaikkisen ja ikiaikaisen, iankaikkisesta iankaikkiseen elävän Joonan ennuskuva. Vielä siellä on Daavid, Jumalan esi-isä, josta Kristus lihan puolesta syntyi.

Ja miksi puhun Daavidista ja Joonasta ja Salomosta? Onhan siellä myös suuri Johannes, suurempi kaikkia profeettoja, joka tuo ennalta sanomaa Kristuksesta kaikille tuonelassa oleville ikään kuin äitinsä kohdussa saarnaten. Hän on kaksinkertainen, niin elävien kuin kuolleittenkin edelläkävijä. Herodeksen vankilasta hänet toimitettiin aikojen alusta asti nukkuneitten, jumalisten ja jumalattomien yhteiseen vankilaan, tuonelaan. Salaisesti ovat profeetat ja kaikki vanhurskaat kantaneet siellä loputtomia rukouksia Jumalalle ja anoneet lunastusta siitä tuskallises-

ta, synkeästä, vihollisen hallitsemasta synkeästä, iki-iltaisesta yöstä. Ja yksi sanoo Jumalalle: *Tuonelan kohdusta kuule minun huutoni* ^{Joona 2:3}. Ja toinen: *Syvyyksistä olen huutanut Sinulle, Herra. Herra, kuule minun ääneni* ^{Ps 129(130):1}. Ja toinen: *Anna kasvojesi loistaa palvelijallesi, pelasta minut armossasi* ^{Ps 30(31):2}. Ja toinen: *Sinä, joka istut kerubeilla, ilmesty* ^{Ps 79(80):3(2)}. Ja toinen: *Nosta valtasi, ja tule pelastamaan meitä* ^{Ps 79(80):3}. Ja toinen: *Tavoittakoot armosi meidät pian, Herra* ^{Ps 78(79):8}. Ja toinen: *Sinä olet päästänyt minun sieluni alimmasta tuonelasta* ^{Ps 85(86):13}. Ja toinen: *Herra, tuonelasta Sinä olet nostanut sieluni* ^{Ps 29(30):4}. Ja toinen: *Sinä et jätä minun sieluani tuonelaan* ^{Ps 15(16):10}. Ja toinen: *Nouskoon elämäni turmeluksesta Sinun tykösi, Herra minun Jumalani.*

Suomentanut kreikan kielestä rovasti Johannes Seppälä († 2017). Kreikankielinen alkuteksti: *Επιφανίου Κύπρου, Όμιλία τῷ ἀγίῳ καὶ Μέγα Σαββάτῳ*, PG 43 Ἀθήναι 1990, 440–455.

Suomennoksen on antanut julkaistavaksi prof. emerita Hilikka Seppälä, jota – samoin kuin rovasti Johannestakin – toimitus kiittää yhteistyöstä ja muistaa rukouksin!

Pyhittäjä Aleksanteri Syväriläisen pyhäinjäännösten löytäminen

Huhtikuussa [vuonna 1641] ryhdyttiin kaivauksiin kirkon perustusten laske-
mista varten sillä paikalla, jolla oli sijainnut puinen kirkko, ja jonne myös pyhittäjä Aleksanteri oli haudattu. Palmujen viikon* torstai-iltana, töiden vielä jatkuessa, alkoi yllättäen ukkostamaan ja

salamoimaan epätavanomaisella tavalla: salama iski maahan, mutta se ei hiipunut, kuten tavallista on, vaan jäi pidemmäksi aikaa valaisemaan maata. Perjantaina sama toistui.

Lauantaina, huhtikuun 17. päivänä, kun kaivauksia tehtiin kirkon itäpäädyn

* s.o. kuudennen paastoviikon, eli palmusunnuntain alusviikon.

seinien perustuksia varten sillä paikalla, jonka läheisyydessä oli ollut edellisen kirkon alttarihuone, tämän oikealta puolelta, pyhien ovien paikan läheisyydestä, löytyi arkku. Maa-aines, minkään sitä tukematta, muodosti sen ylle ikään kuin luolan.

Paikalle sattui munkki Jelisei, jonka työmiehet kutsuivat katsomaan arkkuja. Hän lähti ilmoittamaan asiasta igumenille. Igumeni oli paraikaa toimittamassa liturgiaa, mutta sen päätyttyä hän kutsui koolle veljet ja yhdessä heidän kanssaan hän lähti katsomaan löydettyä arkkuja. Heti kun arkun päällilauta avattiin, levisi ilmaan suloinen tuoksu.

Arkussa makaavan vaatteet – mantia ja skeema – olivat ehjät, joiden lisäksi siellä oli myös puinen sauva. Ruumis vaikutti maatumattomalta ja skeeman alta näkyi vähän partaa. Tämän nähdessään kaikki läsnäolevat täyttyivät pelvolla ja hartaudella: *nämä olivat pyhittäjä Aleksanderin pyhänjäännökset.*

Sillä hetkellä igumeni määräsi tehtäväksi uuden arkun, sillä vanha vaikutti jo osittain maatuneelta, erityisesti alempien lautojen osalta. Uusi arkku tehtiin yhdestä puusta, kovertamalla tukki ontoksi. Arkun valmistuttua igumeni ja pappismunkit, jumalanpalveluspukuihin sonnustautuneina, siirsivät psalmien laulannan saattelemina pyhittäjän jäännökset pyhän Nikolaos Ihmeidente-

kijän kirkkoon, jonka pyhittäjä itse oli rakennuttanut ja joka oli varjeltunut puolalaisten tuhotöiltä vuonna 1612.

Igumeni Avraami lähetti munkin raportoimaan tapahtumista Novgorodin metropoliitalle Affonille. Metropoliitta vuorostaan lähetti sanan asiasta tsaari Mikael Feodorovitšille. Pyhänjäännökset määrättiin tarkastettaviksi.

Elokuun 29. päivänä metropoliitta – Hutynin luostarin

arkkimandriitan Pafnutin, Pyhän Hengen luostarin igumenin Jevfimin ja Vjažištškin luostarin igumenin Iosifin sekä koko Sofian katedraalin papiston saattelemana – saapui Syvärin luostariin. Aamulla 30. päivänä toimitti metropoliitta koko papiston avustamana jumalanpalveluksen pyhän Nikolaoksen kirkossa, jonne pyhittäjän jäännökset oli asetettu. Palveluksen jälkeen toimitettiin moleben vedenpyhityksen kera, jonka jälkeen arkun peitteet poistettiin. Kumarrettuaan maahan pyhänjäännösten edessä esipaimen poisti pyhittäjän yltä skeeman ja paramantian. Arkkimandriitta Pafnuti ja igumeni Jevfimi paljastivat pyhittäjän ylävartalon ja kätet varmistuen ruumiin maatumattomuudesta, samoin kuin myös siitä, että kyseessä oli Syvärin luostarin ensimmäisen igumenin, pyhittäjä Aleksanterin, pyhänjäännökset. Tästä kaikesta metropoliitta yksityiskohtaisesti raportoi tsaarille.

Hurskas hallitsija Mikael Feodorovitš iloitien vastaanotti sanoman, että Jumala oli sallinut pyhästä elämästään tunnetun erakon Aleksanteri Syväriläisen pyhänjäännösten tulla ilmi hänen hallituskautellaan. Hän antoi määräyksen valmistaa arvokkaan arkun pyhänjäännöksiä varten, näin osoittaen luottamuksensa tähän vastikään löydettyyn Jumalan edessä vanhurskaaseen.

Arkku valmistui vuonna 1644 ja se lähetettiin yhdentoista hevosen vetämänä Moskovasta Syväriin yhdessä hovipalvelijan Petr Volkonskin ja hänen saattueensa kanssa. Joulukuun 4. päivänä arkku saapui luostariin, jonne myös metropoliitta Affoni oli saapunut pyhänjäännösten arkkuun laskemista

varten. Pyhänjäännökset asetettiin tsaarin lähettämään arkkuun, joka sijoitettiin vastavalmistuneeseen Kristuksen kirkastumisen kirkkoon, jossa ne ovat vielä näinäkin päivinä. Pyhittäjä Aleksanterin pyhänjäännösten löytämisen päivää juhliitaan huhtikuun 17. päivänä.

Suomentanut venäjän kielestä J.V.

Venäjänkielinen alkuteksti: *Сверский Александровъ Монастырь. Исторический очеркъ до документамъ монастырскаго архива* (1873), 26–28.

Pyhittäjä Aleksanteri Syväriläisen pyhänjäännösten löytämisen juhlaa vietetään Korkeasti Pyhitetyin Leon, Helsingin ja koko Suomen arkkipüspan, siunauksella Myllypuron kappelissa. Ks. jumalanpalvelukset 16.–17.4.

Opetuspuhe p. Nikolaoksen päivänä koskien hyviä tekoja

Rovasti Viktor Gurjev († 1912)

Herra Jeesus Kristus opettaa meitä tekemään hyvää lähimmäisillemme salassa. Hän sanoo näin: *Varokaa tuomasta hurskaita tekojanne ihmisten katseltavaksi, muuten ette saa palkkaa taivaalliselta Isältäänne* Matt. 6:1.

Tätä varoituksen sanaa rikkovat ne, jotka julkisesti tekevät hyvää kunniamin aikein – itsekkyydestä –, jotta he saisivat kiitosta ja ylistystä itselleen ja tulisivat palkituiksi teoistaan. Kuitenkin se, joka ei ole altis tämä viekkaan ja kunniamin oman kunnian tavoittelulle, voi myös julkisesti tehdä hyvää, ilman pelkoa taivaallisen Isän hyvän tahdon ja palkan menettämisestä.

Mutta farisealaista tekopyhyttä pahempia ovat väärää kunniaa tavoittelevat laupeudentekijät! Pyrkiessään saa-

maan kansan keskuudessa palkan teoistaan, he riistävät Jumalalta palkanmaksun oikeuden. Heille varoituksena lienee hyödyllistä kuulla, kuinka Vapahtajan totiset seuraajat noudattavat Hänen edellä mainittua käskyänsä.

Pyhän esipaimenen Nikolaoksen toimiessa vielä pappina, asui eräässä kaupungissa mies, joka oli ollut rikas, mutta oli sittemmin vaipunut köyhyyteen. Hän täytyi usein epätoivolla, sillä hänellä oli kolme aikuista tytärtä. Saadakseen tyttärensä naimisiin tuli hänen maksaa myötäjäiset, mutta hänen varansa eivät riittäneet edes ruokaan tai vaatteisiin. Mies vaipui niin syvälle epätoivoonsa, että hän harkitsi mielessään tyttäriensä kunnian kauppaamista, jotta tällä sää-

dyttömällä keinolla saisi ruokaa heille ja itselleen.

Tietäen perheen osaksi tulleen ahdingon pyhä Nikolaos päätti auttaa heitä. Tämän päätöksensä hän saattoi käytäntöön nopeasti ja yksinkertaisesti: puolilta öin hän nousi ylös ja ottaen mukaansa kultaa lähti hän, kenenkään tietämättä, onnettoman miehen kotia kohti. Talon avoimesta ikkunasta Nikolaos heitti sisään kolikot ja poistui kiireesti paikalta.

Herättyään aamulla talon isäntä näki kultakolikot ja hämmästyksissään luuli näkevänsä unta. Kun hän vakuuttui olevansa hereillä, hän pelvolla lankesi polvilleen kiittäen Jumalaa, joka oli osoittanut armeliaisuutta häntä kohtaan. Ja jo pian vanhin tyttäristä pääsi onnellisesti naimisiin.

Pyhä Nikolaos, nähtyään tekemänsä laupeudentyön kantaman hyvän hedelmän, ryhtyi myös köyhän miehen toisen tyttären auttamiseen. Ja samoin keinoin hän ryhtyi toimeen: yöllä hän saapui talon luokse salaa jättäen perheelle kultaa.

Kun mies jo toistamiseen löysi yllättävän aarteen, hän huudahti: *Herra, sallii minun nähdä armosi ja osoita minulle se enkeli tai mies, joka on näin vapauttanut minut köyhyydestä ja pahoista ajatuksista, sillä hänen osoittamansa laupeuden tähden pääsee myös toinen tyttäreni hyviin naimisiin, eikä joudu pahalaisen viettelyksiin ja pahuuden hukuttamaksi.* Ja niin myös toinen tyttäristä meni naimisiin, ensimmäistäkin nopeammin. Köyhä mies jo lakkasi murehtimasta ja uskoi vakaasti Herran auttavan myös hänen kolmatta tytärtään, ja oli myös vakuuttunut, että Hän myös osoittaisi hänelle tuntemattoman hyväntekijän.

Ja niin perheen isä vietti yöt valvoen ja hartaasti toivoen, että hän saisi kohdata hänet, joka oli osoittanut häntä kohtaan sellaista laupeutta. Ja tämä toivo ei osoittautunut turhaksi. Kolmannenkin keran pyhä Nikolaos saapui yöllä, heitti ikkunasta kultaa ja hetimiten oli lähdessä pois. Mutta perheen isä, rajattoman kiitollisuuden täyttämänä, saavutti Jumalalle otollisen hyväntekijän, lankesi polvilleen hänen eteensä ja kyyneleitä vuodattaen kiitti häntä siitä suuresta laupeudesta, mitä hän oli osoittanut perhekuntaa kohtaan.

Ja mitä pyhä vastasi hänelle? Hän valalla vannotti perheen isää olemaan elämänsä loppuun asti kertomatta saamastaan avusta. Annettuaan vielä tälle sielulle hyödyllistä opetusta, pyhä Nikolaos lähetti isän palaamaan rauhassa kotiinsa.

Juuri tällaista tulee todellisen, Jumalalle mieluisan laupeuden olla! Sen tähden, kristitty, *kun autat köyhiä, älä toitota siitä niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kujilla, jotta ihmiset kiittelisivät heitä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun annat almun, älköön vasen kätesi tietäkö mitä oikea tekee, jotta hyvä tekosi pysyisi salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.* Matt. 6:2-4

Aamen.

Suomentanut venäjän kielestä J.V.

Venäjänkielinen alkuteksti: Протоіерей Викторъ Гурьевъ: *Прологъ въ поученіяхъ* (Москва 1912), 242–244. *Pyhän Nikolaoksen juhlaa, hänen pyhäinjännöstensä Barin kaupunkiin siirtämisen muistoksi, vietetään 9. pvä toukokuuta. Ks. jumalanpalvelukset 8–9.5.*

Saarna sokeana syntyneen sunnuntaina

⌘alladi († 1789), Rjazanin arkkipiispa

”Minä uskon, Herra”, mies sanoi ja lankesi maahan hänen eteensä. ^{Joh. 9:38}

Niin kuin tänä päivänä luetussa evankeliumissa kuulumme kerrottavan, paransi Herramme Jeesus Kristus sokean. Onneton oli ollut monta vuotta sokeana. Pitkän ajan oli hän vailla Jumalan valon näkemisen korkeinta iloa. Ja kun hänellä ei ollut mahdollisuutta ansaita leipäänsä työllä, istui hän tien vieressä ja kerjäsi.

Mutta tapahtui kerran, että maailman Vapahtaja kulki hänen ohitsensa. Nähtyään sokean, teki Herra Jeesus Kristus seoksen syljestä ja maan tomusta, voiteli sillä sokean silmät ja käski hänen mennä pesemään kasvonsa Siloan lammikossa. Sokea meni, pesi kasvonsa ja tuli näkeväksi.

Täten siis sokeana syntynyt sai Jumalan Pojan armosta nähdä Jumalan valon. Hän voi tästedes kulkea valossa, eikä pimeys enää ympäröinyt häntä, kuten ennen.

Mikä onni ihmiselle saada nähdä valo pimeyden jälkeen! Mutta verrattomasti suurempaa onnea ja korkeampaa nautintoa tuotti hänelle se, että hän sai nähdä Vapahtajansa ja Parantajansa, nähdä Hänet ei ainoastaan ruumiillisilla, vaan myös hengellisillä silmillä, sillä hän kiitti Häntä sanoen: *Minä uskon, Herra* ja kumartui Hänen edessään.

Myös kaikki me olemme syntyneet sokeina korkeampaa hengellistä elämää varten, mutta sittemmin pyhässä kasteessa olemme vapautuneet hengellisestä sokeudesta ja tultuamme valiste-

tuiksi Kristuksen uskon valolla olemme tulleet uskomaan valonantajaan Kristukseen.

Onko meissä tämä hengellinen valo pysynyt puhtaana Jumalan tekojen ja Häntä kohtaan osoitettavien velvollisuuksiemme käsittämistä varten, vai onko se jälleen pimentynyt syntiemme kautta ja tullut kykenemättömäksi näkemään Jumalan huolenpitoa meistä ja käsittämään omaa syntisyyttämme?

Miten raskas ja onneton kohtalo on olla sokeana, olla syntymästä asti näkemättä valoa, istua tien vieressä ja kerjätä! Mutta vielä onnettomampaa ja vaarallisempaa on olla hengellisesti sokeana. Mitä oikeastaan on tämä vaarallinen hengellinen sokeus?

Ensiksikin hengellisesti sokeat eivät käsitä Kristuksen uskontotuuksia ja pelastuksen työssä pysyvät sokeina. He eivät avaa sydäntään Jumalan sanalle ja luulevat voivansa olla kristittyjä tunte-matta kristinuskon totuuksia. Näitä sokeita oli siihen aikaan, kun Jumalan ainokainen Poika itse opetti maan päällä: he kuulivat Hänen opetustaan, mutta eivät mitään siitä käsittäneet. Näitä sokeita on olemassa nykyäänkin, ja kun kirkossa saarnataan Jumalan sanaa, niin he joko eivät kuule sitä, keskustellen keskenään mitättömistä asioista, tai se jää heille käsittämättömäksi, vaikka kuulevatkin ^{Luuk. 18:34}.

Ja mikä tästä on seurauksena? Kristuksen opetusta he eivät ota vastaan sydämellään ja siitä syystä eivät tiedä,

miten he pääsisivät pahoista ajatuksista tai epäilyksistä, tai miten he ratkaisisivat ne, kun ne heissä heräävät. Kun näitä sokeita kohtaa jokin tapaturma tai onnettomuus, eivät he löydä minkäänlaista lohdutusta uskostaan; ja kun heidän kuolemansa hetki lähestyy, joutuvat he pelon ja epätoivon valtaan.

Toiseksi hengellisesti sokeat eivät huomaa tai eivät ymmärrä syntejään. Kaikki me olemme syntisiä Jumalan edessä. Ei ole ihmistä, joka maailmassa eläessään olisi syntiä tekemättä. Mutta Herra Jumala, joka ei tahdo syntisen kuolemaa^{Hes. 18:32}, on antanut meille keinon päästä vapaiksi synneistä. Päästäkseen vapaiksi synneistä täytyy kuitenkin tietää syntinsä ja tuntea syntisyytensä.

Tätä synnin tuntoa ei ole hengellisesti sokeilla. He eivät näe syntejään, ja kun eivät tiedä tehneensä mitään raskasta syntiä, eivät pidä itseään ollenkaan syntisinä. Mutta jos he sattuvat tekemään jotain hyvää, alkavat he pitää itseään kokonaan hyvinä, muuttuen siten omahyväisiksi ja huolettomiksi, näkemättä synnin vaaroja ja rohkeasti kulkien niitä vastaan. Tällainen sokeus on hyvin vaarallinen.

Kolmanneksi hengellisesti sokeat eivät yleensä näe Jumalan tekoja sen enempää maailmassa kuin omassa elämässäänkään. Luotuaan maailman Herra Jumala määräsi sille aikakaudet ja ajat sekä antoi sille suuruuden, kauneuden ja järjestyksen. Hän hallitsee koko maailmaa. Kaikki muutokset ja maailman tapahtumat käyvät Hänen tahtonsa mukaan. Hän hallitsee valtakuntia, kansoja ja kutakin ihmistä erikseen. Sadot ja ka-

dot, rakeet ja tulvat, taudit ja sodat, onnettomuudet ja hyvinvointi sekä rauhallinen elämä ynnä monet muut tuhannet maailman ilmiöt eivät tapahdu itsestään, vaan maailman Luojan ja Kaitsijan määräyksestä. Hänen iankaikkisuudesta oleva voimansa ja jumaluutensa näkyy kaikkialla ja kaikessa. Hän on kaikkialla. Hän *ei ole kaukana yhdestäkään meistä*^{Ap.t. 17:27}. Joka tätä ei näe, on sokea.

Näiden merkkien nojalla meistä kukin voi saada tietää, onko hän pysynyt hengellisesti näkevinä, vai ovatko hänen hengelliset silmänsä pimentyneet. Jos me tiedämme uskon totuudet ja olemme varmasti vakuuttuneita niiden todenperäisyydestä, jos me tunnemme syntisyytemme ja pidämme huolta parannusteostamme, jos me aina tunnemme harasta kunnioitusta Luojaamme kohtaan ja olemme kiitollisia Hänelle Hänen huolenpidostansa kaikilla elämämme poluilla – silloin meidän hengellinen näkökykymme on säilynyt ja me voimme eksymättä varmasti kulkea pelastuksen tietä.

Mutta jos joku meistä ei tunne uskoaan eikä yritäkään perehtyä siihen, jos joku on huoleton eikä koetakaan ohjata elämäänsä Jumalan käskyjen osoittamalle tielle, ei välitä Luojan osoittamasta huolenpidosta häntä kohtaan eikä ole kiitollinen Hänelle – hän tietäköön, että hänen hengelliset silmänsä ovat pimentyneet. Tällainen hengellisesti sokea ihminen voi helposti eksyä oikealta pelastuksen polulta ja joutua väärälle tielle, joka johtaa kadotukseen.

Tässä esitän teille opettavaisen esimerkin halusta saada näkönsä takaisin, jotta

voisi tulla näkemään Jumalan töitä, ja pyhittäjä Patapioksen opetuksen siitä, kuinka hengellistä näkökykyä on vaalittava ruumiillistakin enemmän, jottei se pimenisi maailman kiusauksissa:

Kerran pyhittäjä Patapioksen luokse tuli eräs nuorukainen, joka oli ollut syntymästään asti sokea. Tämä pyysi pyhää vanhusta rukoilemaan, että Jumala parantaisi hänen silmänsä. *Mitä varten sinä erityisesti tarvitset näköä?* kysyi pyhittäjä. *Jotta näkisin luomakunnan*, vastasi sokea, *ja sen kautta paremmin tulisin tuntemaan Luojan sekä Häntä ylistämään*. Pyhittäjä Patapios heltyi tästä sokean viisaudesta ja hurskaudesta ja niin huusi Jumalan puoleen: *Jeesus Kristus, joka annat sokeille näön ja kuolleille elämän, avaa tämän silmät, joka haluaa tulla valaistuksi Sinun tuntemisesi valkeudella!* Ja sokea tuli heti näkeväksi. Silloin pyhä Patapios sanoi nuorukaiselle: *Mene rauhassa kotiisi, mutta varo, ettei hengellinen näkösi pimenisi nyt, kun ruumiilliset silmäsi ovat saaneet näön, sillä kiusaukset eivät vaikuta niin voimakkaasti mihinkään aistiin kuin näköaistiin. Voi sinua, jos sisäinen ihmisesi tulee sokeaksi!* Silloin et näilläkään silmillä näe Jumalaa siellä, missä kaikki sokeat Hänet näkevät – eivätkä he näe Häntä vain uskolla, vaan kasvoista kasvoihin.

Muistakaamme aina tätä sokean hurskautta ja halua ja tätä pyhän Patapiok-

sen hänelle antamaa opetusta ja huolehtikaamme aina siitä, ettei pyhässä kasteessa saamamme hengellinen valistus meissä pimenisi maailman kiusausten ja kaikenlaisten väärin oppien kautta, vaan säilyisi puhtaana. Se on tarpeen, jotta me aina voisimme selvästi nähdä syntisyytemme ja myös ymmärtää elämämme parantamisen välttämättömyyden; jotta me täällä tulisimme tuntemaan Jumalan siitä, että Hän hallitsee maailmaa ja meidän elämämme taivalta; jotta me tulevassa näkisimme Hänet kasvoista kasvoihin ^{1. Kor. 13:12}.

Herra, valista *sisäiset silmämme* ^{Ef. 1:18}, jotta tuntisimme Sinut, *ainoan todellisen Jumalan, ja Hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen* ^{Joh. 17:3}. Ohjaa tekomme käskyjesi täyttämiseen, jotta me vaeltaisimme *saamamme kutsun arvoisesti* ^{Ef. 4:1} ja kuten sopii niille, *jotka ovat Kristuksen omia* ^{Gal. 5:24}. Vahvista meitä uskossa ja hurskaudessa, että me – saatuamme hengellisesti nähdä armosi tässä maailmassa, ei niin kuin vieraat ja muukalaiset, vaan kuuluen *Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät* ^{Ef. 2:19} – tulisimme joskus otollisiksi näkemään Sinun valkeudessaasi katoamattoman valkeuden!

Aamen.

TIEDOTTEET

Pyhäkkömme ikonostaasia täydentämään on pyhien ovien ylle sijoitettu salaista Ehtoollista kuvastava suurikokoinen ikoni.

Ikonin on maalannut Suomessa nykyisin vaikuttava pietarilainen ikoni-

maalari Aljona Aleksejeva ja sen on lahjoittanut Itä-Helsingin ortodoksit ry. Kiitämme sekä lahjoittanutta tahoa että maalaria työstä vaivannäöstä pyhäkkömme kaunistamiseksi!

J.V.

TOIMITUKSELTA

Luomaton Valkeus -tiedotuslehtinen on luettavissa sähköisessä muodossa Internet-osoitteessa:

<http://www.ihory.fi/luomaton-valkeus-lehti/>

Luomaton Valkeus -tiedotuslehdisten tilaaminen postitse toimitettavaksi on mahdollista toimittamalla toimitukselle osoitetietojen keralla postimerkkejä niin moneksi kuukaudeksi kuin haluaa lehtistä postitse toimitettavan. Tiedotuslehdisten voi tilata itselleen tai jollekulle muulle. Toimituksen yhteystiedot lehden takalehdellä.

Toimitus vastaa sille postitse toimitettuihin **kysymyksiin** liittyen Kirkon uskonoppiin, kirkollisiin tapoihin jne. Kysymykset julkaistaan nimettöminä. Seuraavassa numerossa vastataan – palstatilan mahdollistamissa rajoissa – kysymyksiin, jotka ovat saapuneet toi-

mitukselle maanantaihin **1.5.** mennessä.

Toimitukselle on mahdollista **tarjota aineistoa** (matkakertomuksia, hartauskirjoituksia, mielipidekirjoituksia yms.) julkaistavaksi – nimimerkillä tai omalla nimellä. Toimitus julkaisee näitä kirjoituksia palstatilan sen mahdollistaessa ja arvioituansa, missä määrin kirjoitus palvelee tiedotuslehdisten funktiota.

Seuraavasta numerosta alkaen julkaistaan lehtisessämme rovasti Johannes Seppälän suomentama pyhittäjä Neiloksen puhe rukouksesta, joka on jaettu 153 lukuun. Puheen kattavuudesta johtuen tullaan se julkaisemaan osissa useammassa perättäisessä numerossa.

AJANKOHTAISTA KAPPELILLA

Pääsiäisruokain siunaus suuren lauantain aamun liturgian jälkeen **la 8.4.** ja pääsiäisyön liturgian jälkeen **su 9.4.**

Jotta pöydät olisivat ruokia täynnä eikä kenenkään tarvitsisi poistua nälkäisenä juhlasta, järjestetään **pääsiäisyön ruokailu** nyyttikestiperiaatteella.

Pyydämme merkitsemään kappelilla olevaan listaan, mitä kukin on tuova yhtei-

seen juhlaan.

Pyhä- ja juhlapäivien **liturgioiden jälkeiset kirkkokahvit** kaipaavat tekijöitä. Ajankohtainen listaus tekijää vailla olevista kirkkokahvitusajan kohdista löytyy kappelin keittiön ovesta, johon kutsumusta kahvituksen järjestämiseen tuntevat voivat laittaa nimensä. Tarvittaessa kanttori ohjeistaa ja perehdyttää keittiön

käyttöön sekä myös antaa lisätietoja. **Huom!** Myös arki- ja lauantailiturgioiden yhteyteen saa järjestää kahvitusta.

Maanantaisin ehtoopalveluksen jälkeen kokoontuu kaikille käsitöitä harrastaville tai harrasteesta kiinnostuneille avoin **jalouskois-kirkollinen käsitöpiiri**.

Perhekerho kokoontuu tiistaipäivinä 18.4., 2.5. ja

16.5. klo 9:30–11:30.

Kappelilla järjestetään koulutusta **alttaripalvelijoina** toimiville tai asiasta kiinnostuneille. Lisätietoja ja aikataulut papilta kysymällä.

Parittomien viikkojen tiistai-iltoina (11.4., 25.4., 9.5.) illan palveluksen jälkeen kokoontuu **neofyttikurssi**, eli kurssi vastikään Kirkkoon liittyneille tai muutoin syvällisempää tietoa ortodoksiasta kaipaaville.

Tiistaina 11.4. illan jumalanpalveluksen jäl-

keen luennoi TM Petri Gyllström ruumiittomista voimista, enkelhierarkioista ja demoneista, s.o. pahoista hengistä.

KIRKKOJUHLIA

8.4. Suuri lauantai *

9.4. HERRAN PÄÄSIÄINEN

Kirkas viikko † 10.–15.4.

14.4. Kirkas perjantai, Jumalanäidin juhla

16.4. Tuomaan sunnuntai, antipasha

17.4. pt Aleksanteri Syvärläisen pyhäinjäännösten löytäminen

18.4. Radonitsa, vainajain

pääsiäinen

23.4. Mirhantuojain sunnuntai, p. suurmarttyyri Georgios Voittaja

25.4. p. apostoli ja evankelista Markus

30.4. Halvaantuneen sunnuntai

3.5. Pääsiäisen keskijuhla

7.5. Samarialaisen naisen sunnuntai

8.5. p. apostoli ja evankelista Johannes

9.5. p. Nikolaos Ihmeiden tekijän pyhäinjäännösten siirtäminen Bariin

14.5. Sokeana syntyneen sunnuntai

Myllypuron kappelin JUMALANPALVELUKSET 8.4.–14.5.

Synnintunnustuksen sakramenttiin on mahdollista osallistua päivystysaikoina (22.4., 6.5. ja 8.5.) ennen illan jumalanpalvelusta, liturgian edellä hetkiä luettaessa tai erillisen ajan sopimalla (papin yhteystiedot viimeisellä sivulla).

Suuri lauantai 8.4.

8:30 Hetket, ehtoopalvelus ja Jumalallinen Liturgia

23:30 Puoliyöpalvelus *Suuri lauantai*

Pääsiäissunnuntai 9.4.

00:00 Pääsiäisyön aamupalvelus, hetket ja Jumalallinen Liturgia

klo 17 Suuri ehtoopalvelus

Kirkas maanantai 10.4.

klo 8 Aamupalvelus ja hetket

n. klo 8:45 Jumalallinen Liturgia

klo 17 Suuri ehtoopalvelus ja aamupalvelus

Kirkas tiistai 11.4.

6:20 Hetket ja Jumalallinen Liturgia

17:30 Suuri ehtoopalvelus ja aamupalvelus

Kirkas keskiviikko 12.4.

6:20 Hetket ja Jumalallinen Liturgia

17:30 Suuri ehtoopalvelus ja aamupalvelus

Kirkas torstai 13.4.

6:20 Hetket ja Jumalallinen Liturgia

17:30 Suuri ehtoopalvelus ja aamupalvelus

* Viini sallittu

† Paastoton viikko

Kirkas perjantai 14.4.**6:20** Hetket ja Jumalallinen Liturgia**17:30** Suuri ehtoopalvelus**Kirkas lauantai 15.4.****klo 7** Aamupalvelus ja hetket**n. klo 7:45** Jumalallinen Liturgia**klo 17** Vigilia *Tuomaan sunnuntai***Sunnuntai 16.4.****8:40** Hetket ja Jumalallinen Liturgia*Tuomaan sunnuntai***klo 17** Vigilia *pt Aleksanteri Syväriläisen pyhäinjäännösten löytäminen***Maanantai 17.4.****6:10** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *pt Aleksanteri Syväriläisen pyhäinjäännösten löytäminen***klo 12** Akatistos *pt Aleksanteri Syväriläiselle***klo 17** Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*
n. 17:30 Ehtoo- ja aamupalvelus *Radonitsa***Tiistai 18.4.****6:10** Hetket ja Jumalallinen Liturgia sekä panihida *Radonitsa***17:30** Ehtoopalvelus**Keskiviikko 19.4.****6:30** Aamupalvelus**klo 17** Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo"-ikonille***n. 17:30** Ehtoopalvelus**Lauantai 22.4.****klo 16–17** Synnintunnustuspäivystys**klo 17** Vigilia *Mirhantuojain sunnuntai, p. suurmarttyyri Georgios***Sunnuntai 23.4.****8:40** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *Mirhantuojain sunnuntai, p. suurmarttyyri Georgios***klo 17** Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle***n. 17:30** Ehtoopalvelus**Maanantai 24.4.****6:30** Aamupalvelus**klo 12** Moleben *Vapahtajalle***klo 17** Moleben *pt Johannes Valamolaiselle***n. 17:30** Ehtoo- ja aamupalvelus *p. apostoli ja evankelista Markus***Tiistai 25.4.****6:10** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *p. apostoli ja evankelista Markus***17:30** Ehtoopalvelus**Keskiviikko 26.4.****6:30** Aamupalvelus**klo 17** Moleben *pt Serafim Sarovilaiselle***n. 17:30** Ehtoopalvelus**Lauantai 29.4.****7:40** Hetket ja Jumalallinen Liturgia**16:30** Moleben *sairastavain puolesta***klo 17** Vigilia *Halvaantuneen sunnuntai***Sunnuntai 30.4.****8:40** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *Halvaantuneen sunnuntai***klo 17** Ehtoo- ja aamupalvelus *p. profeetta Jeremia***Maanantai 1.5.****6:10** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *p. profeetta Jeremia***klo 12** Moleben *p. profeetta Jeremialle***klo 17** Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle***n. 17:30** Ehtoopalvelus**Tiistai 2.5.****6:30** Aamupalvelus**17:30** Ehtoo- ja aamupalvelus *pääsiäisen keskijuhla***Keskiviikko 3.5.****6:10** Hetket ja Jumalallinen Liturgia, vedenpyhitys *pääsiäisen keskijuhla***klo 17** Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo"-ikonille***n. 17:30** Ehtoopalvelus**Lauantai 6.5.****klo 7** Aamupalvelus**n. 8:30** Jumalallinen Liturgia**klo 16–17** Synnintunnustuspäivystys**klo 17** Vigilia *Samarialaisen naisen sunnuntai***Sunnuntai 7.5.****8:40** Hetket ja Jumalallinen Liturgia *Samarialaisen naisen sunnuntai*

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*
n. 17:30 Ehtoopalvelus *p. apostoli ja evan-*
kelista Johannes

Maanantai 8.5.

6:30 Aamupalvelus *p. apostoli ja evanke-*
lista Johannes

n. klo 8 Jumalallinen Liturgia *p. apostoli*
ja evankelista Johannes

klo 12 Moleben *p. apostoli ja evankelista Jo-*
hannekselle

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivys-

17:30 Vigilia *p. Nikolaos Ihmeidentekijä*

Tiistai 9.5.

6:10 Hetket ja Jumalallinen Liturgia *p.*
Nikolaos Ihmeidentekijä

klo 17 Akatistos *p. Nikolaokselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Keskiviikko 10.5.

6:30 Aamupalvelus

klo 17 Moleben *pt Serafim Sarovilaiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Torstai 11.5.

6:30 Puoliyöpalvelus ja aamupalvelus

9:40 Hetket ja Jumalallinen Liturgia

17:30 Ehtoopalvelus

Lauantai 13.5.

klo 7 Aamupalvelus

n. 8:30 Jumalallinen Liturgia

16:30 Moleben *sairastavain puolesta*

klo 17 Vigilia *Sokeana syntyneen sunnuntai*

Sunnuntai 14.5.

8:40 Hetket ja Jumalallinen Liturgia
Sokeana syntyneen sunnuntai

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Jumalanpalveluslistaan voi tulla muutoksia. Muutoksista tiedote-
 taan kappelilla, seurakunnan Internet-sivuston jumalanpalveluska-
 lenterissa ja kappelin Facebook- ja Instagram sivuilla. Epäselvyyk-
 sissä olkaa yhteydessä pappiin tai kanttoriin.

Joosef Vola
 Itä-Helsingin pappi
puh. 040 545 22 50
sähköp. joosef.vola@ort.fi

Maria Susuna
 Itä-Helsingin kanttori
puh. 050 401 47 98
sähköp.
maria.susuna@ort.fi

Kappelin vahtimestarin
 vakanssi toistaiseksi
 täyttämättä

*Oi, Sinä suuri pyhin Pääsiäiskaritsa, Kristus! Oi Viisaus, Ju-
 malan Sana ja Voima! Suo meidän tulla täydellisemmin osal-
 lisiksi Sinusta valtakuntasi illattomana päivänä!*

Pääsiäiskanonin yhdeksännen
 veisun tropareista

Toimitus:
 pappi Joosef Vola
 kanttori Maria Susuna

Seuraava numero on il-
 mestyvä lauantaina 13.
 päivä toukokuuta.

Yhteydenotot tiedotuslehtiseen
liittyen vain postitse:
 Luomaton Valkeus
 Myllypuron ortodoksinen kappeli
 Jauhokuja 3 B 2
 00920 Helsinki